

[Aksel Møller.]

det gør ikke noget, at Omsætningen gaar ned, for det er Varer, som Befolkningen hellere maa lade være med at købe i alt for stor Udstrækning, den maa hellere spare Pengene op. Der er i alt Fald een Gruppe, som ikke kan være enig i det Synspunkt; det er de næringsdrivende, hvis Tilværelse beror paa at forsyne Hjemmemarkedet med den Slags Ting; ikke mindst gælder det naturligvis Detailhandelen. Derfor maa mit Partis Tilslutning til denne Forhøjelse ikke betragtes som Tilsagn om, at vi ogsaa ved en automatisk Forlængelse af Forslagene i Fremtiden vil være med til at støtte disse høje Afgiftssatser. I det hele taget vilde jeg dog tro, at noget mindre Afgiftssatser maa ske alligevel i det lange Løb vilde give Staten et noget større Provenu. Det gælder maaske mest den Vare, vi drøftede forleden, Pelsværket.

Maa jeg have Lov at sige til det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, at jeg gaar ud fra, at de Bemærkninger, han gjorde om de direkte Skatter, skulde opfattes paa den Maade, at han i og for sig mente, at den bundne Opsparing vilde have været lige saa uheldig i Retning af paa dette Tidspunkt at tynde Skatteevnen. Den bundne Opsparing vil jo straks virke gennem hele den Periode, hvori disse Penge er bundet, virke paa samme Maade i Forhold til Skatteyderne som en direkte Skat virker, og den vilde altsaa her komme til at virke med et betydeligt større Beløb og formentlig særlig komme til at virke paa den Kreds af Befolkningen, hvis Opsparing i Forvejen er relativt upaaklagelig. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen i hans Betragtning om at reservere den direkte Skatteevne til Brug for de store nationale Foranstaltninger, som Verdensudviklingen formentlig maa sætte i Gang ogsaa i vort Land. Men jeg vil have Lov til at sige, at det var netop med Blikket rettet mod disse Udsigter, mit Parti mente, at naar Regeringen nu insisterede paa at faa noget lignet paa de direkte Statsskatter, vilde det være rigtigt at tage saa lille et Beløb som muligt, for at der dog kunde være Skatteevne i Behold og Forligsmuligheder til Stede, hvis de Udgiftstal, vi til sin Tid stilles over for, og hvis Størrelsesorden ingen af os kan have nogen Mening om i Dag, ikke lader sig dække alene gennem indirekte Skatter. Jeg er enig i, at der findes visse Situationer i et Folks Liv, hvor manglende Offervilje ikke maa hindre, at det, der skal ske, sker, og derfor tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristen-

sen ikke behøver at være ængstelig for, at vi ikke faar Lejlighed til at tale om Toldafgifterne igen. Jeg synes, det maa være nogenlunde sikkert, at det er det næste, vi kommer til at tale om, om vi skulde komme i den Situation, at vi helst skulde blive ved Talen om de indirekte Skatter for ikke at være nødt til at give de direkte Skatter en yderligere Forhøjelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse og slutte med at udtrykke Forhaabningen om, at det, naar disse Afgifter til sin Tid udløber, vil vise sig, at vi har opnaaet saadanne Beparelser paa Statsregnskabet gennem Flygtningenes Fjernelse, Afvikling af Statstilskud o. s. v., at det ikke vil være nødvendigt for den højtærede Finansminister at foreslaa nogen Forlængelse af disse Love.

Ragnhild Andersen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg under Hensyn til de Udtalelser, han fremsatte ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag om Forhøjelse af Indkomstskatten, udtale, at vi ikke kan medvirke til Gennemførelse af dette Lovforslag. Vi har jo fra vort Partis Side ved adskillige tidligere Lejligheder fremført vore Synspunkter med Hensyn til de indirekte Forbrugsafgifter, der falder paa den brede Befolkning, og dette Forslag adskiller sig jo ikke fra tidligere Forslag i saa Henseende. Vort Partis Ordfører har ydermere for et Øjeblik siden fremhævet, at der i dette Lovforslag er kommet den Forringelse til, at ogsaa Isafgiften er kommet ind i Forslaget.

Jeg skal med disse Bemærkninger udtale, at mit Parti vil modsætte sig en Gennemførelse af Forhøjelsen og Forlængelsen af de Forbrugsafgifter, der her er Tale om.

Tholstrup: Skat paa Guld- og Sølvvarer rammer i særlig Grad et enkelt Erhverv, endda et Haandværk, som er med til at bære Danmarks Navn ud over hele Verden, og jeg synes, at man tager for haardt her. Guldsmedefaget er et udpræget Gavefag, og det skader meget, at Publikum, som skal overveje et Gavekøb, maa tage Afgiften i Betragtning og derfor fristes til at købe Gaver i andre Brancher, hvor Gavepengene ikke beskæres med denne Afgift. Det betyder altsaa en Særbehandling af en enkelt Stand. Administrationen paalægger Fagets Udøvere et meget stort Arbejde, som navnlig føles tyngende af en meget stor Del af Detailguldsmedene, der er Haand-